

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 522

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 iulie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 220 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 ² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-4		
Decizia nr. 414 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene	4-5		
Decizia nr. 505 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare	6-7		
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		708.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 812/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, atribuțiile și finanțarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar 8-9
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		2.239.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Sistemului simplificat de contabilitate 9-10
		2.306.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru abrogarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.181/2007 privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii 11
		2.317.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind stabilirea ratelor dobânzilor practicate de Trezoreria Statului 11
			ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL
		2.	— Hotărâre privind modalitatea de atribuire a mandatului la alegerile parțiale pentru Camera Deputaților din data de 21 august 2011 12
			REPUBLICĂRI
			Legea nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă 13-15
			★
			Rectificări 16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 220**

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 1.709/33/2009 și nr. 5.000/2/2009 ale acestei instanțe.

La apelul nominal răspunde pentru partea Ileana Vale avocatul Ovidiu Podaru, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 1.854D/2010 și nr. 3.102D/2010, având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate.

Avocatul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.102D/2010 la Dosarul nr. 1.854D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului Ovidiu Podaru, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că procedura acordării de despăgubiri pentru imobilele care au fost preluate în mod abuziv în perioada comunistă este reglementată distinct prin titlul VII al Legii nr. 247/2005. Această procedură cuprinde dispoziții cu caracter special, însă nu pune la dispoziția persoanelor interesate o cale efectivă și eficientă de realizare a drepturilor lor, aspect ce a fost constatat deja de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la Strasbourg, culminând cu hotărârea-pilot pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții contra României*. În acest sens, depune concluzii scrise la dosar.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, apreciază că prin critica formulată se tinde spre modificarea procedurii speciale reglementate prin textul de lege criticat, caz în care instanța de contencios constituțional s-ar transforma în legiuitor pozitiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 17 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.709/33/2009 și nr. 5.000/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată în cauze civile având ca obiect acordarea de despăgubiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal susține că neconstituționalitatea textului de lege criticat derivă din împrejurarea că acordarea efectivă a despăgubirilor, stabilite potrivit procedurii reglementate de titlul VII din Legea nr. 247/2005, este prevăzută sub o condiție pur potestativă, întrucât realizarea obligației legale ce incumbă Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților depinde exclusiv de voința autorităților de a asigura disponibilitățile financiare necesare acordării despăgubirilor la care statul român s-a obligat prin reglementarea respectivă. În opinia instanței, beneficiarii titlurilor de despăgubire și ai titlurilor de plată emise în procedura reglementată de titlul VII din Legea nr. 247/2005 au un drept de creanță asupra statului român, or, în privința creanțelor asupra statului, dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza întâi se interpretează în raport cu art. 20 alin. (1) din Constituție, în acord cu dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că se bucură de protecție constituțională orice creanță asupra statului. Ca atare, plasarea sub condiție pur potestativă a dreptului la acordarea efectivă a despăgubirilor stabilite de statul român și derobarea statului de îndeplinirea obligației ce îi revine reprezintă, în opinia instanței, o nesocotire a dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza întâi, prin aceea că prevede posibilitatea de a plăti despăgubirile la un moment viitor și nesigur pentru beneficiar, fără a reglementa criteriile obiective de natură a permite persoanei să identifice perioada în care își va realiza creanța.

În final, instanța consideră că textul de lege criticat contravine și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care invocă Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, și Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecky contra Slovaciei*.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 18² lit. a) și c) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente sunt constituționale. În acest sens, arată că instituirea unui termen în vederea transferului despăgubirilor în numerar nu are caracterul unei condiții pur potestative, întrucât acordarea despăgubirilor nu depinde exclusiv de voința uneia dintre părți. Faptul că transferul despăgubirilor în numerar se realizează în 15 zile calendaristice de la data existenței disponibilităților financiare nu este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate, atâta vreme cât dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, prin care se garantează creanțele asupra statului, nu precizează că aceasta presupune executarea lor de îndată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Aceste prevederi de lege au fost modificate prin articolul unic alin. (1) pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv și au următorul cuprins:

— Art. 18² lit. a) și c): „În cazul prevăzut la art. 18¹ alin. (2), titularul titlului de despăgubire va proceda astfel:

a) dacă optează pentru primirea exclusiv de despăgubiri în numerar, se prezintă, personal sau prin mandatar cu procură autentică, la Direcție, care, după reținerea titlului de despăgubire în original, îi va transfera despăgubirea în numerar în termen de 15 zile calendaristice de la data existenței disponibilităților financiare; [...]

c) dacă optează pentru primirea de despăgubiri în numerar și acțiuni emise de Fondul «Proprietatea», se prezintă, personal sau prin mandatar cu procură autentică, la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților care, după reținerea titlului de despăgubire în original, eliberează un titlu de plată pentru suma solicitată de persoana despăgubită și un titlu de conversie, pentru diferența dintre valoarea înscrisă în titlul de despăgubire și valoarea înscrisă în titlul de plată. Titlul de plată va fi valorificat conform lit. a), iar titlul de conversie se va valorifica conform lit. b).”

În opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza întâi, potrivit

căroră „Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate”, și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată face parte din cap. V¹ „Valorificarea titlurilor de despăgubire. Stabilirea algoritmului de atribuire a acțiunilor emise de Fondul «Proprietatea»” al titlului VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Curtea reține că, potrivit Legii nr. 247/2005, titlurile de despăgubire sunt certificate emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, corespunzător despăgubirilor acordate acestei legi, și care urmează a fi valorificate prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea” și/sau, după caz, în funcție de opțiunea titularului ori a titularilor înscrși în acestea, prin preschimbarea lor contra titluri de plată, în limitele și în condițiile prevăzute în legea mai sus menționată. Titlurile de plată sunt certificate emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, de a primi, în numerar, o sumă de maximum 500.000 lei.

După emiterea titlurilor de despăgubire aferente, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților va emite, pe baza acestora și a opțiunilor persoanelor îndreptățite, un titlu de conversie și/sau un titlu de plată. Titlul de conversie va fi înaintat Depozitarului Central în termen de 30 de zile calendaristice calculate de la data emiterii, în vederea conversiei în acțiuni, iar titlurile de plată vor fi remise Direcției pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar în vederea efectuării operațiunilor de plată.

Titlurile de despăgubire pot fi valorificate de deținătorii acestora în una dintre modalitățile prevăzute de cap. V¹ din titlul VII al Legii nr. 247/2005, în termen de 3 ani de la data emiterii.

Așa fiind, Curtea constată că nu poate fi reținută critica referitoare la faptul că se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza întâi „prin posibilitatea de a plăti despăgubirile la un moment viitor și nesigur pentru beneficiar, fără a reglementa criteriile obiective de natură a permite persoanei să identifice perioada în care își va realiza creanța”.

De altfel, prin jurisprudența sa, Curtea a constatat că „pentru stabilirea măsurilor reparatorii aferente imobilelor preluate abuziv, legiuitorul a prevăzut mai întâi o etapă administrativă, necesară pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al acestora, rațiune pentru care a constituit Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că este opțiunea exclusivă a legiuitorului de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută, prevederile de lege criticate fiind în acord cu alin. (2) teza a doua al acestui text constituțional, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18² lit. a) și c) din titlul VII intitulat „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 1.709/33/2009 și nr. 5.000/2/2009 ale acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 414

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, excepție ridicată de Ridy Iosif Carol în Dosarul nr. 5.962/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.962/271/2007, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de intimatul Ridy Iosif Carol, prin mandatar, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, pe de-o parte, ordonanțele Guvernului criticate au fost adoptate fără a exista situații extraordinare a căror reglementare să nu poată fi amânată, iar, pe de altă parte, acestea încalcă accesul liber la justiție.

Judecătoria Oradea — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, deoarece prorogarea unor termene în vederea unei bune administrări a justiției ca serviciu public s-a făcut ținând seama de gravele consecințe de ordin procedural care ar putea apărea în activitatea de judecată din cauza inexistenței suportului tehnic necesar și care ar putea fi invocate în cadrul proceselor pe rolul instanțelor judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 77/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 21 decembrie 2007, aprobată prin Legea nr. 127/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 2 iunie 2008;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 4 noiembrie 2008, aprobată prin Legea nr. 100/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 15 aprilie 2009.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 — Statul român, art. 2 alin. (2) privind suveranitatea, art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind liberul acces la justiție, art. 52 alin. (3) — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 alin. (1) privind restrângerea

exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 73 alin. (3) privind domeniul de reglementare al legilor organice, art. 82 alin. (2) privind validarea mandatului și depunerea jurământului de către Președintele României, art. 108 alin. (3) și (4) privind hotărârile și ordonanțele Guvernului, art. 115 alin. (6) privind delegarea legislativă, art. 124 privind independența justiției, art. 125 alin. (3) privind incompatibilitățile judecătorilor, art. 126 alin. (1) și (2) privind instanțele judecătorești și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Cu privire la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate este nemotivată, deoarece simpla enumerare în susținerea acesteia a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007, prin care s-a dispus prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente până la data de 1 ianuarie 2009, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2008, Curtea a constatat că aceasta și-a încetat aplicabilitatea, iar încetarea aplicabilității unui act normativ atrage o soluție de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 703 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 12 iunie 2009, și Decizia nr. 335 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, încetarea aplicabilității unui act normativ atrage o soluție de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

De altfel, în același sens, Curtea s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 1.559 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2011, Curtea respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a acestora, excepție invocată de același mandatar ca și cel din prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, excepție ridicată de Ridy Iosif Carol în Dosarul nr. 5.962/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 505

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Marian Enculescu în Dosarul nr. 13.606/215/2010 al Judecătoria Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.606/215/2010, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare**, excepție ridicată de Marian Enculescu într-o cauză civilă având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin prevederile legale criticate se instituie un regim special, preferențial pentru dreptul de proprietate al statului asupra terenurilor din domeniul public.

Judecătoria Craiova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997, instanța arată că legiuitorul nu putea pune semnul egalității între regimul juridic al proprietății publice și cel al proprietății private, ci a precizat că oricare ar fi forma proprietății există întotdeauna exercițiul celor

3 atribute ale acestui drept real — *usus, fructus și abusus* —, iar aceasta se realizează în modalități specifice.

Referitor la critica adusă prevederilor art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, instanța apreciază că în speța de față nu se poate pune problema restrângerii exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în această materie, și anume deciziile nr. 296/2001 și nr. 49/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, și cele ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997: „(1) Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile, aplicabile la data încheierii actului juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991: [...]

b) actele de constituire a dreptului de proprietate pe terenurile agricole aflate în domeniul public sau privat al statului, ori în domeniul public al comunelor, orașelor sau municipiilor.”;

— Art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009: „Este interzisă trecerea terenurilor aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, indispensabile cercetării, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin hotărâre a comisiei locale, a comisiei județene, respectiv a Comisiei de fond funciar a municipiului București.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 120 referitoare la principiile de bază din administrația publică locală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate.

În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.563/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2011, prin care Curtea a reținut că prevederile art. III din Legea nr. 169/1997 consacră sancțiunea nulității absolute aplicabilă actelor emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și, astfel, nu aduc nicio noutate din punct de vedere legislativ.

Curtea a observat că prevederile criticate precizează o dată în plus sancțiunea nulității actelor translative de proprietate încheiate cu încălcarea normelor legale imperative.

Or, cum un act nul nu poate produce efecte, fiind desființat de la data încheierii lui, un asemenea act nu poate să constituie temeiul dobândirii valabile a dreptului de proprietate. Potrivit regimului juridic al acestei sancțiuni, orice persoană care justifică un interes o poate invoca. Calitate procesuală activă în vederea promovării unei astfel de acțiuni în justiție o au atât persoanele care justifică un interes legitim, cât și persoanele care au atribuții cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

De asemenea, prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, referindu-se la constituționalitatea titlului V din Legea

nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, intitulat „*Modificarea și completarea Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991*”, Curtea Constituțională a statuat că aceste prevederi legale nu aduc atingere drepturilor câștigate în temeiul unor acte juridice emise cu respectarea condițiilor legale în vigoare la momentul nașterii lor. Efectul nulității absolute de repunere în situațiile anterioare deschide posibilitatea celor îndreptățiți să beneficieze de reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin deciziile menționate, cât și considerentele acestora sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, Curtea apreciază că acestea nu reprezintă o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate. Faptul că prin reglementarea criticată se interzice trecerea terenurilor aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, indispensabile cercetării, din proprietatea publică în proprietatea privată a statului nu este de natură a aduce atingere normei constituționale, întrucât trecerea din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia se face prin hotărâre a Guvernului, și nu prin hotărâre a comisiei locale sau a comisiei județene.

De altfel, Curtea observă că, potrivit art. 31 alin. (3) din același act normativ, terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public sunt inalienabile și insesizabile, iar dreptul de proprietate imprescriptibil, ele neputând fi scoase din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege, exceptând terenurile prevăzute la art. 6 alin. (3).

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 120, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (1) lit. b) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Marian Enculescu în Dosarul nr. 13.606/215/2010 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 812/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, atribuțiile și finanțarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2011 privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea Consiliului de supraveghere,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 812/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, atribuțiile și finanțarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică în cadrul Consiliului Concurenței.”

2. La articolul 3, alineatele (1), (2) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar este constituit din 7 specialiști numiți și revocați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, dintre care 4 sunt din cadrul Consiliului Concurenței și 3 din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, la propunerea acestui minister.

(2) Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar este condus de un președinte numit prin ordin de către președintele Consiliului Concurenței dintre membrii plenului Consiliului Concurenței, iar ceilalți membri sunt specialiști cel puțin din domeniile: feroviar, afaceri europene, economic și juridic.

(5) În caz de nerespectare a termenului de 3 luni prevăzut la alin. (4), mandatul președintelui și al membrilor Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar încetează, urmând a fi desemnat, prin ordin, de către președintele Consiliului Concurenței un alt președinte sau membru, după caz.”

3. La articolul 5¹, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (2) atrage revocarea de către președintele Consiliului Concurenței a mandatului acordat, precum și răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, după caz, potrivit legii.”

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul asigurării desfășurării activității Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar, Secretariatul acestuia funcționează sub forma unui compartiment cu caracter permanent în structura Consiliului Concurenței.

(2) Numărul maxim de posturi al Secretariatului Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar se stabilește prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se asigură în cadrul numărului maxim de posturi aprobat pentru Consiliul Concurenței.”

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Resursele financiare necesare în vederea funcționării Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar se cuprind în bugetul Consiliului Concurenței.

(2) Pentru anul 2011, resursele financiare necesare în vederea funcționării Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar se cuprind în bugetul Consiliului Concurenței, prin diminuarea în mod corespunzător a bugetului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2011 privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea Consiliului de supraveghere.”

6. La articolul 9, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se fac de către personalul împuternicit prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.”

7. Anexa se modifică după cum urmează:

a) Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar, denumit în continuare *Consiliul de supraveghere*, este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică în cadrul Consiliului Concurenței.”

b) La articolul 3, alineatele (1), (2) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Consiliul de supraveghere este constituit din 7 specialiști numiți și revocați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, dintre care 4 sunt din cadrul Consiliului Concurenței și 3 sunt specialiști în domeniul feroviar propuși de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Consiliul de supraveghere este condus de un președinte numit prin ordin de către președintele Consiliului Concurenței dintre membrii plenului Consiliului Concurenței, iar ceilalți membri sunt specialiști cel puțin din domeniile: feroviar, afaceri europene, economic și juridic.

(5) Pentru activitatea depusă, persoanele din componența Consiliului de supraveghere au dreptul la o indemnizație lunară, stabilită prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, care nu poate depăși 20% din indemnizația lunară a funcției de secretar de stat.”

c) Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Pregătirea activităților Consiliului de supraveghere se face de către Secretariatul Consiliului de supraveghere, compartiment cu caracter permanent în structura Consiliului Concurenței.”

d) La articolul 5 alineatul (1) punctul 1, litera f) va avea următorul cuprins:

„f) măsurile privind accesul, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile

ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

e) Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Atribuțiile și sarcinile Secretariatului Consiliului de supraveghere se stabilesc prin regulamente și instrucțiuni

pute în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.”

f) Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Consiliul de supraveghere întocmește și publică anual, pe site-ul propriu, raportul privind activitatea desfășurată.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Președintele Consiliului Concurenței,

Bogdan Marius Chirițoiu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 13 iulie 2011.

Nr. 708.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Sistemului simplificat de contabilitate

În baza prevederilor art. 2 alin. (2) lit. a) și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Sistemul simplificat de contabilitate, cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Sistemul simplificat de contabilitate cuprinde reglementările contabile simplificate și regulile privind aprobarea, semnarea și publicarea situațiilor financiare anuale simplificate.

(3) Reglementările contabile simplificate cuprind principiile contabile și regulile de recunoaștere, evaluare și prezentare a elementelor în situațiile financiare anuale simplificate, regulile de întocmire a situațiilor financiare anuale simplificate, formatul și conținutul situațiilor financiare anuale simplificate, planul de conturi simplificat, precum și conținutul și funcțiunea conturilor contabile.

Art. 2. — (1) Persoanele care în exercițiul financiar precedent au înregistrat cifra de afaceri netă sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro și totalul activelor sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro pot opta pentru sistemul simplificat de contabilitate, aprobat prin prezentul ordin.

(2) Pentru verificarea încadrării în criteriile prevăzute la alin. (1) se au în vedere indicatorii determinați din situațiile financiare anuale, respectiv bilanța de verificare, încheiate la finele exercițiului financiar precedent, utilizându-se cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil la data încheierii aceluiași exercițiu financiar.

(3) În cazul persoanelor nou-înființate, acestea pot opta în primul exercițiu financiar fie pentru aplicarea sistemului simplificat de contabilitate, fie pentru aplicarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare. Dacă în al doilea exercițiu financiar de raportare aceste persoane încetează să îndeplinească criteriile prevăzute la alin. (1), ele sunt obligate să aplice Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Nu pot opta pentru aplicarea sistemului simplificat de contabilitate:

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

a) persoanele juridice ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată;

b) persoanele juridice care aparțin unui grup de societăți și intră în perimetrul de consolidare a unei societăți-mamă cu sediul în România, care are obligația de a întocmi situații financiare anuale consolidate, conform prevederilor legale în vigoare;

c) societățile/companiile naționale, societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste;

d) persoanele juridice a căror activitate este reglementată și supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, precum și cele a căror activitate este reglementată de Banca Națională a României;

e) subunitățile fără personalitate juridică din România care aparțin persoanelor juridice cu sediul în străinătate, precum și subunitățile din străinătate ale persoanelor juridice din România a căror activitate este reglementată și supravegheată de instituțiile prevăzute la lit. d).

(2) Persoanele care îndeplinesc cele două criterii prevăzute la art. 2 alin. (1), dar nu optează pentru aplicarea sistemului simplificat de contabilitate, aplică Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Persoanele care au optat pentru aplicarea sistemului simplificat de contabilitate utilizează pentru evidențierea operațiunilor economico-financiare planul de conturi simplificat și tratamentele contabile prevăzute de reglementările contabile simplificate.

(2) În funcție de necesitățile de informații și complexitatea operațiunilor economico-financiare, aceste persoane pot utiliza și conturi din planul de conturi general, precum și tratamente contabile cuprinse în Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Persoanele care au utilizat o parte sau toate conturile din planul de conturi general cuprins în Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare, completează situațiile financiare anuale simplificate pe baza informațiilor corespunzătoare elementelor prezentate în aceste situații.

Art. 5. — Persoanele care au optat pentru sistemul simplificat de contabilitate în condițiile prevăzute de prezentul ordin, inclusiv cele care au utilizat unele tratamente contabile cuprinse în Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare, și/sau

o parte ori toate conturile din planul de conturi general cuprins în aceleași reglementări, întocmesc situații financiare anuale simplificate, care se compun din bilanț și cont de profit și pierdere simplificate, în condițiile prevăzute de legea contabilității.

Art. 6. — Situațiile financiare anuale simplificate trebuie însoțite de o declarație scrisă de asumare a răspunderii conducerii persoanei pentru întocmirea acestora în conformitate cu sistemul simplificat de contabilitate, aprobat prin prezentul ordin.

Art. 7. — Persoanele prevăzute la art. 2 pot organiza și conduce contabilitatea de gestiune, indiferent dacă au optat sau nu pentru sistemul simplificat de contabilitate.

Art. 8. — Persoanele care la finele exercițiului financiar precedent depășesc limitele unuia sau ambelor criterii prevăzute la art. 2 alin. (1) aplică Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, parte componentă a Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare, începând cu prima raportare contabilă efectuată în exercițiul financiar următor celui pentru care limitele respectivelor criterii au fost depășite.

Art. 9. — (1) Ulterior constatării depășirii limitelor oricăruia dintre cele două criterii prevăzute la art. 2 alin. (1), persoanele care au utilizat opțiunea prevăzută la acel articol și la care contabilitatea a fost organizată și condusă pe bază de contracte/convenții civile încheiate potrivit Codului civil cu persoane fizice, care au studii economice superioare conform opțiunii de la art. 10 alin. (3¹) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația ca, începând cu prima raportare contabilă efectuată în exercițiul financiar următor celui pentru care s-a constatat depășirea criteriilor, să ia măsurile necesare în vederea respectării prevederilor legale cu privire la organizarea și conducerea contabilității, astfel încât aceste raportări contabile să fie întocmite cu respectarea reglementărilor contabile aplicabile și să fie semnate de persoanele prevăzute de lege.

(2) Prevederile alin. (1) sunt exemplificate la cap. III din Sistemul simplificat de contabilitate.

Art. 10. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, în tot cuprinsul Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „situații financiare anuale simplificate” se înlocuiește cu sintagma „situații financiare anuale prescurtate”.

Art. 11. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2011.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru abrogarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.181/2007
privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare
a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice
și a contractelor de concesiune de servicii**

În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.181/2007 privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 și 55 bis din 24 ianuarie 2008.

Art. II. — Unitatea pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice (UCVAP) și compartimentele de verificare a achizițiilor publice (CVAP) din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București coordonate direct de UCVAP vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 14 iulie 2011.
Nr. 2.306.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind stabilirea ratelor dobânzilor practicate de Trezoreria Statului**

Având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 august 2011, ratele dobânzilor practicate de Trezoreria Statului și aplicate la disponibilitățile păstrate în contul curent general al Trezoreriei Statului care, potrivit reglementărilor legale în vigoare, sunt purtătoare de dobânzi, precum și la depozitele la termen constituite de titularii acestora se stabilesc după cum urmează:

- a) rata dobânzii la vedere acordate la disponibilitățile păstrate în conturi la Trezoreria Statului se stabilește la 0,25% pe an;
- b) rata dobânzii acordate la depozitele pe termen de o lună se stabilește la 1,75% pe an;
- c) rata dobânzii acordate la depozitele pe termen de 3 luni se stabilește la 2,00% pe an.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de Direcția generală de trezorerie și datorie publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și de direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.032/2010 privind stabilirea ratelor dobânzilor practicate de Trezoreria Statului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 august 2011.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 18 iulie 2011.
Nr. 2.317.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGERILE PARLAMENTARE PARȚIALE DIN DATA DE 21 AUGUST 2011

HOTĂRÂRE

privind modalitatea de atribuire a mandatului la alegerile parțiale pentru Camera Deputaților din data de 21 august 2011

Având în vedere dispozițiile art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că „În caz de încetare a mandatului unui deputat sau senator, pentru ocuparea locului vacant se organizează alegeri parțiale la nivelul colegiului uninominal în care a fost ales respectivul deputat sau senator, doar dacă nu ar urma să aibă loc cu mai puțin de 6 luni înainte de termenul stabilit pentru alegerile parlamentare. Alegerile se organizează cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor prezentului titlu, în cel mult 3 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Camerei Deputaților sau a Senatului, după caz, prin care se constată încetarea mandatului unui deputat sau senator”,

văzând totodată și dispozițiile art. 2 pct. 10 și ale art. 48 alin. (9) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora într-un colegiu uninominal se atribuie un singur mandat,

luând în considerare prevederile art. 6 din același act normativ, care stipulează că „Alegerile se desfășoară într-o singură zi care poate fi numai duminică”,

văzând astfel că din dispozițiile Legii nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că atât alegerile parlamentare generale, cât și alegerile parlamentare parțiale se desfășoară într-un singur tur,

văzând prevederile art. 46 alin. (3) lit. h) și ale art. 48 alin. (4) și (11) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora la alegerile generale în prima etapă a repartizării mandatelor se atribuie un mandat candidatului care a obținut jumătate plus unu din voturile valabil exprimate,

ținând cont de faptul că aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 46 alin. (3) lit. h) și ale art. 48 alin. (4) și (11) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, în cazul alegerilor parțiale, ar putea conduce la organizarea unui nou tur de scrutin, în situația în care niciun candidat nu întrunește jumătate plus unu din voturile valabil exprimate, și luând în considerare că această posibilitate nu este prevăzută de actul normativ sus-menționat,

având în vedere că desemnarea câștigătorului alegerilor în cadrul scrutinului uninominal cu un singur tur poate fi realizată numai prin utilizarea criteriului celui mai mare număr de voturi valabil exprimate,

în temeiul art. 15 alin. (4) și art. 16 alin. (12) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Art. 1. — La alegerile parțiale pentru Camera Deputaților din data de 21 august 2011 este declarat ales candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
Octavian Oprîș

București, 21 iulie 2011.

Nr. 2.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 279/2005*) privind ucenicia la locul de muncă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Ucenicia la locul de muncă reprezintă formarea profesională realizată în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă.

Art. 2. — *Ucenicul* este persoana fizică încadrată în muncă în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă.

Art. 3. — (1) Angajatorul are obligația de a desemna un coordonator de ucenicie pentru formarea profesională a ucenicului realizată în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă.

(2) Coordonatorul de ucenicie este salariat al angajatorului care organizează ucenicia la locul de muncă.

(3) În cazul în care ucenicia la locul de muncă este organizată de către un întreprinzător persoană fizică, în condițiile legii, coordonatorul de ucenicie este chiar întreprinzătorul persoană fizică.

CAPITOLUL II

Contractul de ucenicie la locul de muncă

Art. 4. — (1) Contractul de ucenicie la locul de muncă este un contract individual de muncă de tip particular, încheiat pe durată determinată, în temeiul căruia o persoană fizică, denumită *ucenic*, se obligă să se pregătească profesional și să muncească pentru și sub autoritatea unei persoane juridice sau fizice denumite *angajator*, care se obligă să îi asigure plata salariului și toate condițiile necesare formării profesionale.

(2) Încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului de ucenicie la locul de muncă se fac în condițiile respectării reglementărilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, referitoare la ucenicie și la contractul individual de muncă.

(3) Contractul de ucenicie la locul de muncă se încheie obligatoriu în formă scrisă, în limba română, și se înregistrează în termen de 20 de zile la inspectoratul teritorial de muncă județean, respectiv al municipiului București. Obligația de încheiere a contractului de ucenicie la locul de muncă, în formă scrisă, revine angajatorului.

(4) Anterior începerii activității, contractul de ucenicie la locul de muncă se înregistrează și în registrul general de evidență a salariaților, care se transmite inspectoratului teritorial de muncă.

(5) Pe lângă elementele obligatorii ale contractului individual de muncă, contractul de ucenicie la locul de muncă cuprinde și clauze cu privire la:

- a) calificarea pe care urmează să o dobândească ucenicul;
- b) numele coordonatorului de ucenicie și calificarea acestuia;

c) locul/locurile în care se desfășoară activitatea de formare profesională;

d) durata necesară pregătirii teoretice și practice prin ucenicie la locul de muncă;

e) alte clauze potrivit legii.

(6) Drepturile și obligațiile angajatorului și ale ucenicului se stabilesc prin contractul de ucenicie la locul de muncă, ce se completează cu prevederile din cuprinsul contractului colectiv de muncă aplicabil și prin regulamentele interne, după caz.

(7) Modelul-cadru al contractului de ucenicie la locul de muncă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — (1) Poate fi încadrată ca ucenic în muncă orice persoană fizică ce a împlinit vârsta de 16 ani, dar nu mai mult de 25 de ani, și nu deține o calificare pentru ocupația în care se organizează ucenicia la locul de muncă.

(2) Persoana fizică poate încheia un contract de ucenicie la locul de muncă, în calitate de ucenic, și la împlinirea vârstei de 15 ani, cu acordul scris al părinților sau al reprezentanților legali, pentru activități potrivite cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele sale, dacă astfel nu îi sunt periclitate sănătatea, dezvoltarea și pregătirea profesională. Lipsa acordului părinților sau al reprezentanților legali atrage după sine nulitatea absolută a contractului de ucenicie.

(3) Se pot încadra în muncă în calitate de ucenici și următoarele categorii:

a) cetățenii străini, precum și apatrizii care au obținut permis de muncă în România, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European și membrii de familie ai acestora.

(4) Maternitatea nu constituie motiv de discriminare în executarea uceniciei la locul de muncă.

(5) Ucenicii care au împlinit vârsta de 18 ani au dreptul la întreținere, acestora aplicându-li-se prevederile Codului familiei, perioada de ucenicie fiind asimilată cu cea de continuare a studiilor.

Art. 6. — (1) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare, poate încheia contracte de ucenicie la locul de muncă și:

a) persoana fizică autorizată, dacă face dovada că prestează de cel puțin un an activitatea pentru care a fost autorizată;

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 106/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 20 iunie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 11 octombrie 2005 și a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2008 privind modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării legăturilor dintre nivelul drepturilor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj și nivelul salariului de bază minim brut pe țară și al stabilirii măsurilor de aplicare a unor regulamente comunitare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 octombrie 2008, aprobată prin Legea nr. 55/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 7 aprilie 2009.

b) întreprinderea familială, prin reprezentantul acesteia, dacă face dovada că prestează de cel puțin un an activitatea pentru care s-a constituit ca întreprindere familială.

(2) Persoana fizică autorizată și întreprinderea familială pot organiza ucenicie la locul de muncă pentru maximum 3 ucenici care se pregătesc concomitent și numai pentru nivelul 1 de calificare, potrivit dispozițiilor legale.

(3) Persoana fizică autorizată sau, după caz, reprezentantul desemnat al întreprinderii familiale pregătește ucenici având în același timp și calitatea de coordonator de ucenicie.

(4) Dispozițiile prezentei legi referitoare la încheierea contractului de ucenicie la locul de muncă sunt aplicabile și în cazul raporturilor de muncă ale ucenicilor încadrați de asociațiile cooperatiste, reglementate prin legi speciale.

Art. 7. — (1) Durata contractului de ucenicie la locul de muncă nu poate fi mai mare de 3 ani și mai mică de 12 luni.

(2) Ucenicul poate fi supus unei perioade de probă care nu va depăși 30 de zile lucrătoare.

(3) Formarea profesională prin ucenicie la locul de muncă cuprinde pregătirea teoretică și pregătirea practică sau numai pregătirea practică.

(4) Timpul necesar pregătirii teoretice a ucenicului este inclus în programul normal de muncă.

(5) Salariul de bază lunar, stabilit prin contractul de ucenicie la locul de muncă, este cel puțin egal cu salariul de bază minim brut pe țară, în vigoare pentru un program de 8 ore pe zi, respectiv de 40 de ore în medie pe săptămână.

(6) Programul normal de muncă pentru persoanele încadrate în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă este de maximum 8 ore pe zi, în regim de maximum 5 zile pe săptămână.

CAPITOLUL III

Statutul ucenicului

Art. 8. — (1) Persoana încadrată în muncă în baza contractului de ucenicie la locul de muncă are statut de ucenic.

(2) La încheierea contractului de ucenicie, părțile pot conveni ca, la încetarea acestuia, activitatea să poată continua prin încheierea unui contract individual de muncă pentru exercitarea ocupației în care ucenicul va fi calificat.

Art. 9. — (1) Statutul de ucenic îi conferă acestuia toate drepturile și obligațiile prevăzute de legislația muncii, precum și drepturile și obligațiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Ucenicul beneficiază de dispozițiile legale aplicabile celorlalți salariați, în măsura în care acestea nu sunt contrare statutului ucenicului.

Art. 10. — În vederea formării profesionale a ucenicului, angajatorul are obligația să asigure ucenicului accesul la pregătire teoretică și practică, precum și toate condițiile necesare astfel încât coordonatorul de ucenicie să își îndeplinească sarcinile în ceea ce privește formarea ucenicului.

CAPITOLUL IV

Organizarea uceniciei la locul de muncă

Art. 11. — (1) Ucenicia la locul de muncă se organizează pentru nivelurile 1, 2 și 3 de calificare, stabilite prin legislația în vigoare.

(2) Ucenicia la locul de muncă se organizează pentru calificările stabilite prin legislația în vigoare și pentru ocupațiile cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România, pentru care există standarde de pregătire profesională, respectiv standarde ocupaționale.

Art. 12. — (1) Pregătirea ucenicului se desfășoară în locuri de muncă care să permită dobândirea tuturor competențelor prevăzute de standardul ocupațional, respectiv de standardul de pregătire profesională.

(2) Este interzisă utilizarea ucenicilor la prestarea altor activități și/sau exercitarea altor atribuții în afara celor care au ca obiect pregătirea teoretică și practică conform contractului de ucenicie la locul de muncă.

Art. 13. — (1) Angajatorul are obligația de a organiza evaluarea pregătirii teoretice și practice a ucenicului, printr-un centru de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, și de a suporta costurile evaluării și certificării formării profesionale prin ucenicie la locul de muncă.

(2) Evaluarea și certificarea formării profesionale prin ucenicie la locul de muncă se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind competențele obținute în sistem nonformal și informal.

(3) În cazul în care ucenicul nu a obținut competențele profesionale specifice programului de formare prin ucenicie, în condițiile alin. (1), evaluarea acestuia se mai poate face o singură dată, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei Comisiei de evaluare, eliberată potrivit legii.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), contractul de ucenicie la locul de muncă se poate prelungi, în mod corespunzător, cu cel mult 60 de zile.

Art. 14. — Ucenicul are următoarele obligații:

a) de a se forma profesional în scopul obținerii Certificatului de competențe profesionale, corespunzător tuturor competențelor profesionale specifice acelei ocupații sau calificări, în conformitate cu standardul ocupațional, respectiv standardul de pregătire profesională;

b) de a participa la procesul de evaluare și de a depune toate diligențele necesare în vederea obținerii certificatului prevăzut la lit. a).

CAPITOLUL V

Susținerea financiară a uceniciei la locul de muncă

Art. 15. — (1) Angajatorul care încheie un contract de ucenicie la locul de muncă, conform prezentei legi, poate primi lunar, la cerere, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pe perioada derulării contractului de ucenicie, pentru acel ucenic, o sumă egală cu 60% din valoarea indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă în vigoare, prevăzut de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) pe perioada de probă prevăzută în cuprinsul contractului de ucenicie la locul de muncă;

b) pe perioada în care raporturile de muncă sunt suspendate;

c) pe perioada de prelungire a contractului de ucenicie, prevăzută la art. 13 alin. (4).

(3) Suma lunară prevăzută la alin. (1) se acordă angajatorilor proporțional cu timpul efectiv lucrat de ucenic, precum și pentru perioada concediului anual de odihnă al ucenicului.

Art. 16. — Nu beneficiază de prevederile art. 15 angajatorii care, anterior încheierii contractului de ucenicie la locul de muncă, au avut cu persoana în cauză încheiat un alt contract de ucenicie la locul de muncă.

Art. 17. — Modul de acordare a sumei prevăzute la art. 15 alin. (1), din bugetul asigurărilor pentru șomaj, se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 18. — (1) În scopul asigurării formării profesionale a ucenicilor, angajatorii care beneficiază de facilitățile prevăzute la art. 15 sunt obligați să mențină raporturile de muncă ale acestora pe perioada contractului de ucenicie la locul de muncă încheiat.

(2) În situația în care ucenicul nu obține nici a doua oară Certificatul de competențe profesionale, angajatorul este obligat să restituie, în totalitate, agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București sumele încasate de la bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru respectivul ucenic, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data primirii celei de-a doua decizii a Comisiei de evaluare, eliberată potrivit legii.

(3) În situația în care contractul de ucenicie la locul de muncă încetează anterior datei prevăzute în contract, angajatorul este obligat să restituie agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București sumele încasate de la bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru respectivul ucenic, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data încetării contractului de ucenicie, dacă încetarea acestuia a avut loc din motivele prevăzute la art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1) lit. d) și art. 65 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată.

(4) Pentru sumele restituite în condițiile alin. (2), angajatorul are drept de regres împotriva ucenicului care, cu rea-credință sau din neglijență, nu își îndeplinește obligația prevăzută la art. 14 lit. b).

Art. 19. — Controlul respectării obligațiilor privind menținerea raporturilor de muncă încheiate între ucenici și angajatorii care beneficiază de sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în temeiul art. 15, se efectuează de organele de control din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București.

Art. 20. — Inspectorii de muncă au competența de a controla modul de încheiere, executare, modificare, suspendare și încetare a contractului de ucenicie la locul de muncă în situațiile și în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 21. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin agențiile pentru prestații sociale județene, respectiv a municipiului București, exercită controlul asupra modului în care este organizată și se desfășoară ucenicia la locul de muncă.

Art. 22. — Conflictele în legătură cu încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului de ucenicie la locul de muncă se soluționează conform prevederilor legale privind conflictele de muncă.

Art. 23. — Constituie contravenție și se sancționează de către persoanele stabilite cu atribuții de control conform art. 20, cu amendă de 10.000 lei, încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 3, art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1), (2) și (4), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7 alin. (1), (2), (4)—(6), art. 9, 10, art. 12 alin. (2) și art. 13.

Art. 24. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează și supune spre aprobare Guvernului normele metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, în termen de 90 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 25. — Măsurile de natura ajutorului de stat sunt notificate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, potrivit legislației în vigoare, și se vor acorda numai după autorizare, în condițiile legii.

Art. 26. — Prezenta lege intră în vigoare la 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.*)

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 106/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 279/2005 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„**Art. II.** — Prevederile art. I intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.**)

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I**), Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale va elabora și va supune spre aprobare modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 234/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

*) Legea nr. 279/2005 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 11 octombrie 2005.

**) Legea nr. 106/2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 20 iunie 2011.

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 248/2005 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 13 aprilie 2005, se face următoarea rectificare (care aparține emitentului):

— în anexă, la poziția 15, în loc de: „15. Cazacu Tatiana, fiica lui Hosman Ion (n. în anul 1923 în localitatea Cociulia, raionul Cantemir) și Tudora, născută la 12 februarie 1965 în localitatea Cociulia, județul Cahul, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. C. Negruzzi nr. 121, ap. 42, județul Cahul. Copii minori: Cazacu Iurie, născut la 26 august 1989, și Cazacu Marcel, născut la 22 august 1992.” se va citi: „15. Cazacu Tatiana, fiica lui Hosman Ion (n. în anul 1923 în localitatea Cociulia, raionul Cantemir) și Tudora, născută la 12 februarie 1965 în localitatea Cociulia, județul Cahul, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. C. Negruzzi nr. 121, ap. 42, județul Cahul. Copii minori: Cazacu Iurie, născut la 26 august 1989, și Cazacu Marcel, născut la 22 ianuarie 1992.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 524835